

[Henning Andersen.]

komme for vidtgående, eksempelvis bestemmelsen i § 33, stk. 2, om, at revisor skal afgive udtalelse om en eventuel konverterings forsvarlighed. Bestyrelsen, der jo også handler under ansvar, skulle vel synes mere kompetent til at stå for en sådan vurdering.

Lad mig understrege, at de punkter, som jeg her har trukket frem med en noget kritisk eller skeptisk holdning, ikke skal tages for udtømmende. Der er andre ting, vi vil tage op under udvalgsarbejdet, hvor vi vil være mere åbne over for de synspunkter, som forventelig vil blive fremført fra deputationer med ekspertise. Når dette er sagt, vil jeg dog understrege, at hovedlinjerne i lovforslaget er vi positive over for.

Forslaget om anpartsselskaber er som før sagt en nydannelse i dansk selskabslovgivning, som især tager sigte på virksomheder med en begrænset ejerkreds såsom lukkede selskaber og familieselskaber. Forbilledet er den selskabstype med begrænset ansvar, som kendes i de oprindelige EF-lande, og motiveringen for denne nydannelse er da også først og fremmest at finde i vor tilslutning til EF, derunder den omtalte harmonisering som forestår i EF af selskabslovgivningen med meget strammede bestemmelser for de egentlige aktieselskaber.

Lovforslaget følger i systematik og indhold forslaget til aktieselskabslov, men formalitetskravene er på en række punkter modificerede. Kapitalkravet er her minimeret til 30.000 kr., som ikke må repræsenteres af værdipapirer af karakter som aktier. Modifikationer gælder eksempelvis kravene til stiftelse og til kapitalforhøjelser. Vi møder 400.000 kr. grænsen igen, men jeg så må sige med modsat fortegn. Her er kravet om direktion ubetinget, medens krav om bestyrelse først indtræder, når nævnte grænse passerer i indskudskapital. En formel generalforsamling kan undværes, hvis alle anpartshavere er enige derom.

De regler, der sigter på kreditorbeskyttelse og minoritetsbeskyttelse, er i hovedtrækkene fælles med aktieselskabsforslaget;

dog er minoritetsbeskyttelsens grænse her sat til de 25 pct. som i den gældende aktieselskabslov mod 10 pct. i det nye forslag til aktieselskabslov. Det skal da nævnes, at i modsætning til den omtalte almene tilgængelighed for aktiebogen skal den tilsvarende anpartshaverfortegnelse alene være tilgængelig for anpartshavere, men ikke for udenforstående. Regnskabskravene er noget modificerede for såkaldte små selskaber, derunder også krav om årsberetning. Begrebet „små“ er defineret som en aktivmasse, der ikke overstiger 2 mill. kr., hvilket hurtigt kan nås, når et firma ejer fast ejendom. Vi vil se på dette forhold under udvalgsarbejdet.

Men ellers er reglerne om regnskabsaflægelse og offentliggørelse de samme som i forslaget til aktieselskabslov. Handelseministeren gør da også selv i fremsættelsen opmærksom på, at der på disse områder er lidt at vinde ved en overgang fra aktieselskab til anpartsselskab. Ministeren fremhæver som det vigtigste ved lovforslaget, at det ikke er de beskedne forskelle i forhold til det samtidige forslag til aktieselskabslov, men de forskellige der forventelig vil opstå, når den flere gange omtalte harmonisering skærper kravene væsentligt til de egentlige aktieselskaber.

Handelseministeren argumenterer ret så ivrigt i sin fremsættelse for de parallelle regler om offentlighed, men jeg må tilstå, at jeg ikke umiddelbart følger mig overbeviset af argumentationens rigtighed i alle forhold. Netop her kunne konkurrencehensynet motivere en noget anden stilling, vel ikke efter de gamle kriterier med antallet af aktionærer, men måske snarere efter selskabets vedtægter om anparternes omsættelighed. Her kunne konkurrencemomentet vel have en anden afvejning i forhold til offentlighedens interesse.

Henvisningen til EF-følgelovens gennemførte bestemmelser, nuværende § 45, finder jeg ikke ganske holdbar, for sigtet er netop nu en særlig anpartslov. Når ministeren siger, at han ikke ser nogen grund til, at vi